

кирки розбиваєш скриню, і очі в тебе світяться, як у малюка на Різдво. Колись було таке свято — до катастрофи.

Підлогою розсипаються подарунки. Підбираєш захисне зілля, залпову гвинтівку з набоями та аптечку.

Аж ось ти чуєш, як той чувак у шкіні акули підіймається сходами з підвалу. І хекає на весь дім, наче стометрівку пробіг. Невже він теж іде на горище? Хай там як, а ти маєш бути готовий до всього. Твій девіз: я небезпечний лише тоді, коли дію системно і маю план. Щоб бездумно витратити набої, багато розуму не треба, це кожен дурень зможе. Щоправда, більшість цих дурнів уже на кладовищі, тому перевіряти не будемо. То що ти робитимеш?

Дія зі здобиччю: ВЗЯТИ ЗАХИСНЕ ЗІЛЛЯ, АПТЕЧКУ, ЗАЛПОВУ ГВИНТІВКУ І НАБОЇ

Відразу випиваєш захисне зілля. → Продовжуй зі сторінки A24.

Ховаєш захисне зілля до наплічника і знову лізеш у вікно. → Продовжуй зі сторінки A25.

про те, щоб підбирати патрони окремо для кожного виду гвинтівки: за його допомогою ти зможеш стріляти будь-якими боеприпасами з будь-якої зброї. Звичайному бійцю ця штука все одно життя не врятує, але ти — особливий. Тебе обрали для цієї місії, тому що кращих за тебе просто нема.

Чи, може, є? Май на увазі: якщо не впораєшся, орда з Дарк Даґалура здобуде остаточну перемогу, і тоді жодна порядна людина не житиме в цьому краї.

Доки ти летиш над островом у бойовому автобусі, у твоїй голові носяться роєм різні думки. Але згодом ти зосереджуєшся на місії. Ти забрав із шафки свій легендарний скін Раптора і готовий починати.

Кінцева зупинка за десять секунд... п'ять... дві.

Озброївшись лише киркою, ти стрибаєш униз. Планер відкривається, і тебе різко шарпає вгору, так що аж напинаються м'язи. Втім, тобі не звикати. Тебе кличуть «Зухвальцем», бо ти не втрачаєш голову навіть у найскладніших ситуаціях і можеш вибратися з будь-якої халепи. Але чи пощастить тобі сьогодні в битві біля

Дарк Даґалура? Покажи, на що здатен, інакше поповниш число трупів на цій стражденній планеті, хоч нам того й не хотілося б...

Ну, то куди ж ти спрямуєш свого планера?

Ти приземляєшся біля двох розвалених будинків. → Продовжуй зі сторінки А2.

Ти приземляєшся неподалік зруйнованих будівель у Страхоліссі. → Продовжуй зі сторінки А3.

Через пів години почуваєшся сосискою на грилі. Поблизу жодного бійця з ворожих кланів, і ти навіть не знаєш, радіти чи журитися. Але розім'ятися не завадило б, а то вже нудно трохи. Пальці дерев'яніють, коли довго не тиснуть на спусковий гачок.

Ще кілька годин ідеш у задумі. У твоєму рюкзаку — купа корисних припасів, на твоєму рахунку — купа вбитих ворогів. А скільки точно? Ти вже збився з ліку. Електронний лічильник убитих показує, що живих ворогів лишилося трохи більше 80. Раптом приходить сповіщення, що один із цих ідіотів сам себе підірвав. Упс.

Ти ненадовго зупиняєшся, щоб утерти піт. Потіння — одна з небагатьох функцій організму, яку навіть Боб «Зухвалець» Купер не може контролювати.

Коли на горизонті показується щось не з піску — це вже привід для радості. Може, то ворог? Або кактус... Ти вагаєшся, міркуючи, що б то могло бути. Може, ризикнеш і глянеш?

**Береш залпову гвинтівку і нагинці біжиш до розмитого силуету. → Продовжуй зі сторінки В2.
Не зважаєш ні на що і далі простуєш до Зони, не змінюючи напрямку. → Продовжуй зі сторінки В3.**

В13:

Лежиш долілиць на розпеченому піску. Парочка поганців безтурботно біжить пустелею, просто на тебе. Вона — у шкіні Королівської воїтельки, він — у шкіні Душогуба. Не чекаючи, доки вони наткнуться на тебе, схоплюєшся і стріляєш. Один постріл, три, десять. Воїтелька витрачає на тебе всі набої до свого револьвера, її супутник гатить зі снайперки. Кілька куль таки в тебе влучають, але за мить обоє супротивників падають ниць у пісок. Готові. Однак тобі теж добряче дісталось: броні нема, здоров'я тільки 30% лишилось. Треба терміново підлікуватися.

Дія зі здобиччю: ВИКОРИСТАТИ НАБОЇ x 1

У тебе є цілющий трюнок? Тоді біжи до дерев, що видніються на горизонті. → Продовжуй зі сторінки В20.
Нема цілющого трюнку? → Продовжуй зі сторінки В19.

